

Bilag 3

Folketingets udvalg

angående

forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

København, den 8. april 1950.

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

I bemærkningerne til lovforslaget (s. 90) udtales det, at bestemmelserne i § 40 ikke gør nogen begrænsning i landbrugernes adgang til at anvende deres egne børn til arbejde i deres bedrift. Hvorledes kan dette rime sammen med lovforslagets § 44, litra 1, jfr. bemærkningerne (s. 93), hvorefter forbudet mod anvendelse af børn under 14 år til erhvervsmæssigt arbejde også omfatter familievirksomheder?

P. u. v.

Einer-Jensen,
formand.

Til socialministeren.

Socialministeriet.

København, den 11. maj 1949.

I anledning af udvalgets skrivelse af 8. april 1949 vedrørende forståelsen af nogle bemærkninger til bestemmelserne om børns og unge menneskers arbejde i forslaget til lov om arbejderbeskyttelse skal jeg oplyse følgende:

I bemærkningerne til lovforslagets § 40, side 90, angående forbudet mod børns arbejde før 14 års alderen og udskrivning af skolen er der i overensstemmelse med det sagkyndige udvalgs betænkning udtalt følgende:

„Bestemmelserne i § 40 gælder kun den *erhvervsmæssige* beskæftigelse af børn og gør derfor ikke nogen begrænsning i landbrugernes adgang til at anvende deres egne børn til arbejde i deres bedrift undtagen med hensyn til beskæftigelse ved det i stk. 1, 2. punktum, omhandlede arbejde.“

Som det fremgår af disse bemærkninger, er der lagt afgørende vægt på ordet *erhvervsmæssig*, og man er gået ud fra, at landbrugeres anvendelse af deres egne børn til arbejde i deres bedrift udenfor skoletiden normalt ikke kan anses for *erhvervsmæssig* beskæftigelse og derfor ikke er forbudt i medfør af § 40.

I bemærkningerne til lovforslagets § 44, litra 1, s. 93, er det udtalt, at hensynet til internationale vedtagelser gør det påkrævet, at kravet om lægeundersøgelse af